

Den ændrede udformning af § 31, stk. 2, bringer reglerne om opholdstilladelse, udvisning og afvisning i overensstemmelse med bestemmelserne i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, kapitel 1, artikel 1, punkt F, hvor det anføres, at den konventionsbestemte opholdsret (A-status) ikke skal finde anvendelse på den, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at han har begået en forbrydelse mod freden eller mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod, herunder også krigsforbrydelser. Forslaget tager bl.a. sigte på internationale terrorister, krigsforbrydere m.v., således at disse ikke i ly af og under påberåbelse af flygtningekonventionen skal kunne finde tilholdssted i Danmark.

Til nr. 17

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 50, jfr. lovforslagets § 1, nr. 23.

Til nr. 18

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 13 og 14.

Til nr. 19

Den foreslåede ændring af § 33, stk. 4, skal forhindre, at en udlænding kan udskyde udvisningen, fordi han bevidst undgår en lovlig forkyndelse af dommen. I sådanne tilfælde vil der blot blive tale om en udeblivelsesdom, når udlændingen lovligt er tilsagt til retsmøde.

Til nr. 20

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 21

Den foreslåede ændring går ud på at tilbageføre selve sagsbehandlingen og afgørelsen af udlændingesager til politiet i stedet for den nuværende ordning, hvor det er direktoratet for udlændinge, der foretager realitetsbehandlingen og afgørelsen.

Direktoratet for udlændinge har ikke virket efter lovgivernes hensigt, idet det var meningen, at udlændinge, som kom her til landet, slet ikke skulle have noget med politiet at gøre, men at deres sager skulle behandles i et mere civilt forum.

Lovgivernes høje intentioner er slet ikke blevet opfyldt på dette område, fordi direktoratet for udlændinge hverken uddannelsesmæssigt eller res-

sourcemæssigt har været i stand til at udfylde det tomrum, der opstod pr. 1. januar 1984, da direktoratet overtog sagerne og tilsynet med udlændinge blev nedlagt.

Den manglende indsigt i behandling af udlændingesager skal ses i relation til den kraftige tilstrømning af flygtninge i 1984.

Det har bl.a. betydet, at man har ansat politifolk fra tilsynet med udlændinge i direktoratet for udlændinge, samtidig med at man har lånt seks politiadvokater fra politiet/justitsministeriet. I direktoratet for udlændinge er der i dag ansat 110 personer.

Ud over disse foranstaltninger har rigspolitichefen oprettet en specialafdeling kaldet »den centrale politiafdeling«, hvis opgaver i store træk er identiske med de opgaver, som tidligere blev varetaget af tilsynet med udlændinge (fremmedpolitiet). Den centrale politiafdeling har hovedkvarter i København og består af 60 ansatte. Realitetsbehandlingen af f.eks. flygtningesager tager mindst seks måneder, hvilket betyder en uønsket psykisk belastning af ansøgeren, ligesom han kan frygte en summarisk sagsbehandling.

Forslaget er blot en lovliggørelse af de faktiske forhold vedrørende behandling af udlændingesager, der i dag behandles af politiet. Det er forslagsstillernes hensigt at lade justitsministeriet overtage flygtningenævnets nuværende kompetence og lade politiet overtage afgørelsesretten, som i dag er tillagt direktoratet for udlændinge. Se i øvrigt bemærkningerne til nr. 25.

Der henvises i øvrigt til justitsministerens redegørelse af 10. oktober 1984 om den aktuelle flygtningesituation vedrørende samme emne.

I § 46, stk. 2, gives der en klageadgang vedrørende politiets afgørelser, medmindre klagen er åbenbart grundløs. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom og kan f.eks. bemyndige bestemte personer til at afgøre klager. Denne fremgangsmåde er i overensstemmelse med flygtningekonventionens bestemmelser om klageadgang.

Til nr. 22

§ 48 foreslås ophævet, da kompetencen i udlændingesager med den foreslåede ændring af § 46 i alle sager overføres til politiet.

Med den foreslåede ophævelse af § 48 udgår samtidig bestemmelsen om, at en udlænding, der påberåber sig at være flygtning, skal gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.